

ΤΑ ΚΟΠΑΔΙΑ ΤΗΣ ΗΤΤΑΣ

Τα κοπάδια της ηττας είχαν κατέβει προς τα σφαγεία
τα μαχαίρια του ήλιου που βασίλευε έκοβαν τους ξυρισμένους
σβέγκους
ένas δρόμος κόκκινος χυνόταν κάτ' από τις κλειστές πόρτες
και η μνήμη του χανόταν γρήγορα μέσα στο σαρκοβόρο χόρτο
Αλλά στη μέση της παντέρημης πόλης
με τις πλευρές των τοίχων της που ζητούσαν συγχώρεση
ένα κατάσταση ήταν ακόμη ανοιχτό ένα χασάπικο
βαμμένο κάποτε κόκκινο με αίμα δαμαλιού
και ύστερα ξαναβαμμένο με αίμα σκλάβου
ο χασάπης με μελανάδες στα καλοξυρισμένα μάγουλα και
με χωρίστρα των μαλλιών στη μέση
τακτοποιούσε τις βοΐδοκεφαλές σαν προτομές θεών
και τις στεφάνωνε με πασχαλιάτικη δάφνη
Δεν ήταν πια οι μοσχαρίσιες κεφαλές που έβγαζαν τη γλώσσα
Ούτε τα βραβευμένα βόδια στολισμένα με κορδέλλες από
ανθόγαλα
αγάλματα μεγαλόπρεπα από κρεάτινο βράχο
ούτε ο χορός των ρόδινων αμνών που μόλις τό' χαν σκάσει
απ' το λιβάδι με τα ορτύκια
Ο χασάπης έκοβε με τέχνη μαρμαρά σπάλα Βέλγων
αιματοστάλαχτες μπριζόλες Νορβηγών
έσκιζε καρδιές Ελλήνων νεφρά σγουρά Ιταλών
και πούλαγε μισοτιμής μυαλά των Γάλλων
Το ευρωπαϊκό χασάπικο είχε μεγάλη πελατεία
η Ευρώπη ολόγυρα αφανιζόταν απ' την πείνα πάνω σε σωρούς
πέτρες
μα κανείς δεν ερχόταν ν' αγοράσει- το κρέας χάλασε πρασίνισε
και μαύρισε
και ο χασάπης πέθανε από ασφυξία, τον έπνιξε το εμπόρευσμά του

Ιβάν Γκολ (1891-1950)

Μετάφραση Ε.Χ. Γονατάς